

Körbejárók – beszélgetés a diszkusszív térrel Horváth Balázs Byronnal

2013. december 31-én tették közzé a Szabadság téri *Német Megszállási Emlékmű* megépítéséről szóló kormányrendeletet és -határozatot,¹ ami azonnali artikulált ellenállást váltott ki a lakosság legkülönbözőbb rétegeinek részéről. Már márciustól, de még inkább április 8-tól, amikor – két nappal a választáson aratott Fidesz-győzelmet követően – elindult maga az építkezés is, folyamatos a civil jelenlét a téren. A különféle kulturális körök és érdekvédelmi csoportok által kezdeményezett akciók egyike az *Eleven Emlékmű*,² amelyből olyan diszkussziós csoport alakult, amely most már fél éve minden este összegyűlik a vitatott szobor tövében. A beszélgetéssorozat egyik felelős szervezőjével, HORVÁTH BALÁZS BYRON kurátorhallgatóval beszélgettem.

✚ **Lénárd Anna:** *Kit tartasz a Szabadság téri civil jelenlét kezdeményezőjének?*

✚ **Horváth Balázs Byron:** A Szabadság téri programok közös jellemzője a résztvevők, a közönség szokatlan aktivitása és bevonódása a megvalósításba, illetve a szervezésbe. Ez azt jelenti, hogy nem a kulturális programok vonzották a nézőket: a résztvevők a programok által fogalmazhatták meg jelenlét-igényüket.³ Ez nagyon fontos. Az *Eleven Emlékmű* munkáját is ez az erő, lendület segítette.

✚ **LA:** *Mondasz néhány szót magáról az Eleven Emlékműről, az eredeti elképzelésről, és az azt megvalósító alkotói csoportról?*

✚ **HBB:** Érdekes, hogy szinte az egész történet egyetlen diszkusszív folyamat a flashmob kigondolásától a folyamatos jelenlétről szóló bejelentésig. Az ötletelések, viták, egy társadalmi felelősséget vállalni akaró értelmiségi körben zajlottak arról, hogy miként lehet a pártpolitika terén kívül állást foglalni a történelmi hazugságot állító emlékmű ellen. Az *Eleven Emlékmű* kezdeményezői BÉNDEK PÉTER, HELLER MÁRIA, JOVÁNOVICS GYÖRGY, KICSINY BALÁZS, KISSPÁL SZABOLCS, LUKÁCS ANDRÁS, NEMES CSABA, RÉNYI ANDRÁS voltak. Az első lépéseknél még nem voltam jelen, én is csak elmesélésekből ismerem az alapítás történetét. Nemes Csaba ajánlására

csatlakozott több művész. Ő, Kicsiny Balázs és Jovánovics György közösen javasolták a tárgyak elhelyezését, Kisspál Szabolcs ötlete volt, hogy leül egy székre az építkezési területen és nem mozdul el...

✚ **LA:** *Az Eleven Emlékművet legtöbben azzal az akcióval azonosítják, amelynek keretében a lakosság a kijelölt helyet saját emléktárgyival borította be, hogy ezzel tegye lehetetlenné az építkezés megkezdését. Hogyan lett ebből beszédkör?*

✚ **HBB:** Igen, ebből a flashmob-akcióból nőtt ki a személyes tárgyak sérthetlensége által érinthetetlen kegyhely, az ellenemlékmű.⁴ A tiltakozási gócpont kialakulásának valóban ez a kulcsa. A „hely” igazi „szellemének” ez az efermer tárgyegyüttes lett az alapja, illetve az üzenet: hogy a konfliktus a hatalom és a tiltakozók között máig nyitva maradt. A körberakott 12 szék a kordondöntés után került először a térre, ekkor adták ki az alapítók az állandó jelenlétről szóló nyilatkozatukat.⁵

✚ **LA:** *Az alkotócsoport tehát együtt találta ki a projekt nevét, emblémáját, valamint a székeket a téren, amelyek biztosítják az állandó jelenlét terét.*

✚ **HBB:** Rényi András volt a névadó. A szék motívum hidat képezett a szimbolikus gondolkodás és az aktivitás között, Jovánovics György javaslatára lett két fehér szék, ezzel már a flashmob meghirdetésekor előrevetítette a párbeszéd

1 565/2013. (XII. 31.) Korm. rendelet a Magyarország német megszállásának emlékét állító, Budapest V. kerületben felállításra kerülő emlékmű megvalósításához szükséges közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről; 2056/2013. (XII. 31.) Korm. határozat a Magyarország német megszállásának emléket állító, Budapest V. kerületben felállításra kerülő emlékmű megvalósításával összefüggő egyes kérdésekről. *Magyar Közlöny*, 2013. December 31. (225. sz.), 90100-90104.; 90300.

2 <https://hu-hu.facebook.com/EvenEmlkmu/>; ld. még: *Eleven emlékmű – az én történelmem*. Az Eleven Emlékmű mozgalom alapítójának nyilatkozata, 2014. április 16.

<https://www.facebook.com/HumanPlatform/posts/628345087244158>

3 <https://www.facebook.com/pages/Szabads%C3%A1gsz%C3%ADnpad/848336808511082>

4 http://www.galamuscsoport.hu/tartalom/cikk/431070_labjegyzet_assmann_cikkehez (Hozzáférés: 2015. január 6.)

5 http://mandiner.hu/cikk/20140416_eleven_emlekmu_mozgalom_honfitarsaink (Hozzáférés: 2015. január 6.)

lehetőségét, és az ő ötlete volt a sok székből álló kör létrehozása is. KICSINY BALÁZS készítette el a feliratokat, a táblát és a logót. Ehhez a kiindulópontot egy rajz jelentette, amit Jován vázlatai közül közösen kiválasztottunk ki. Az események kezdetének meghatározó képeit CSOSZÓ GABI⁶ készítette. Az én hozzájárulásom a Szabadság téri helyzetre kifejlesztett moderálási technika lett. TARR HAJNALKA és EPERJESI ÁGNES is sokat segítettek a beszélgető-kör elindításában. Mi már a második hullámmal érkeztünk.

⊕ **LA:** *Mára a kör önfenntartó kommunikációs folyamattá változott. Ez messze túlmutat az eredeti elképzelésen.*

⊗ **HBB:** Sokan ma sem értik, hogy az, ami a téren zajlik, nem önálló programok sorozata, hanem egy megélésében és kommunikációjában egymásra épülő folyamat. Ennek leginkább azok vannak tudatában, akik estéről estére végigülik minden egyes pillanatát. Eddig közel száznyolcvan beszélgetést csináltunk végig, technikával, hangosítással, a székek ki- és visszarakásával és minden egyéb vele járó szervezéssel együtt.

⊕ **LA:** *Az a célotok, hogy a folyamat fenntartható legyen. Hogyan néz ki az Eleven Emlékmű szervezése technikai, logisztikai szempontból?*

⊗ **HBB:** Beszélgetőként csatlakozott hozzánk egy kommunikációs szakember, KERTÉSZ NOÉMI. Ketten hoztuk létre a fenntartható működés kereteit. Közösen választottuk ki az előadókat és a témákat, és együtt alakítottuk ki a programtáblázatra épülő struktúrát is. A nyári programszakasz a Higgs Mező⁷ galériában megtartott rendszerfejlesztő workshopkal ért véget. RÉNYI ÁGNES, ÉDLER ESZTER, HOMOKI ANDREA ekkor kapcsolódtak be a szervezésbe. Jelenleg négy önálló programcsoport kollaboratív együttműködésével valósulnak meg az események.

⊕ **LA:** *A hidegben adódik a lehetőség, hogy ne egyhelyben üljetek, hanem sétát szervezettek a téren.*

⊗ **HBB:** Izgalmas felvetés a városi séta mint mozgó, diszkusszív tér, szatellitprogramként könnyen integrálható.⁸ Mi azonban a jelenlét fenntartása mellett döntöttünk, illetve erre fókuszáltunk: október végén azon dolgoztunk a Labor galériában az *Eleven Emlékmű Télielésítés* workshop keretében,⁹ hogy olyan menedéket építsünk a térre, amely nem csak melegen tart, de közben transzparens is, tehát látnak is minket az arra járók.

6 <http://freedoc-gabriellacsoszo.blogspot.hu/>
7 http://www.artmagazin.hu/artmagazin_hirek/egy_sajat_hely_5_resz_higgs_mezo.2129.html?pageid=81 (Hozzáférés: 2015. január 6.)

8 Erre volt egy lehetséges példa a Bálint Ház szervezésében létrejött *Nemzedék és amnézia emlékezet* című kiállítás és előadássorozat keretében megtartott *Emlékezetpolitikai Séta* 2014. november 29-én. http://nemzedekes-es-emlekezet.balintthaz.hu/?page_id=589

9 <http://labor.c3.hu/2014/10/az-alkotas-utja-a-laborban-eleven-emlekmu-mobil-pavilon/>

Eleven Emlékmű
© Fotók: Csoszó Gabriella

Jovánovics György
© Fotó: Csoszó Gabriella

KissPál Szabolcs
© Fotó: Csoszó Gabriella

⊕ **LA:** Nem beszéltünk még az együttlétek tényleges tartalmáról.

Általános jelenség, hogy az emberek félnek, meg vannak ijedve, s ez gyakran válik a hétköznapi politizálás mozgatórugójává. Aki retteg, az gyakran még jóval azelőtt megelőző csapást mér a másakra, hogy valamivel megbántanak, vagy konkrét sérelem érné. Ezzel viszont le is zárul az út a tényleges kommunikáció kibontakozásának a lehetősége előtt, hiszen nem azért keresik a találkozási lehetőségeket, hogy esélyt adjanak a félelmük feloldására, hanem sokkal inkább azért, hogy megerősítsék magukban és egymásban a rettegés okát, a vélt ellenség képét.

Hogyan hatnak az Eleven Emlékműre ezek a félelmek? Használatban vannak az olyan, a közéletben rendszeresen visszatérő fogalmak a körben, mint a náci, a hungarofób, a cigánybűnözés vagy éppen a zsidó?

⊕ **HBB:** Egy politikai propaganda által gerjesztett konfliktusmezőben dolgozunk, így ezek a szavak könnyen elveszítik tényleges tartalmukat, jelentésüket. A téren gyakran lehetünk indulatvezérelt helyzetek szemtanúi és a körbe is átszivároghat a feszültség. A körön kívüli viták néha kifejezetten eldurvulnak. Azok, akik bizonyos propaganda topikokat bedobnak, könnyen megkaphatják a náci jelzőt. Ugyanakkor a körbejárók nagyobb része azért jön el, mert erről a pontról szeretne elmozdulni.

⊕ **LA:** A retorikai zsidózás célpontja is rugalmas?

⊕ **HBB:** Én, de a beszélgetőtársak, a meghívott művészek is – tehát, ha egyáltalán valaki belép az *Eleven Emlékmű* terébe – könnyen zsidózás célpontjává válhat. Az esetben sem „feltétel”, hogy egy zsidó vallási közösség tagja legyek, mint ahogy az sem jelenthet „akadályt”, hogy nem zsidó családból származom.

A Dick Higgins 1962-es *Danger Music #17*¹⁰ című partitúrájának előadását követő sajtóvisszhangról született cikk¹¹ szemérmesen kerüli, de a szélsőjobbaldali média elérte, hogy újra rajtunk van az „elfajzott művészet” címkéje. A „rettenet és félelmet” az előadóért, MONHOR VIKTÓRIÁÉRT aggódva mi is átélhettük MUCSI EMESÉVEL, úgy látszik, egy új felelősségfaktor jelenhet meg a kurátori gyakorlatban.

⊕ **LA:** A szervezők is sokszor a saját világmépképet vetítik a program szervezésébe.

⊕ **HBB:** Ezt azzal lehet kiegyensúlyozni, ha több szervezőcsapat állítja össze a programot. Ezért is született meg a négy csoport együttműködésén alapuló modell.

⊕ **LA:** Mi okozhat problémát például a csoportdinamikában?

⊕ **HBB:** A körben sok-sok különálló véleményhez lehet kapcsolódni. Nincs „maguk”, még olyankor sem, ha valaki pozitív közeledésként használná, pl.: „rájöttem, maguknak azért van igaza...” Ennek a megszólításnak háttérében a „mi” kontra „ti” ellentétpár áll. A „ti” mint ellenség, egy fiktív kommunikációs partner, akinek fel lehet a sérelmeket hánytorgatni anélkül, hogy tisztáznunk kellene a személyes kapcsolódási pontokat. Ugyanilyen fiktív a „mi” megélése. Néhányan azért ülnek be a körbe, hogy demonstrálják: „mi” vagyunk a lelkes konzervatív hazafiak. Ne lepődjünk meg, ha a „magukkal” kezdődő kedves megszólalás súlyos provokációkkal ér véget.

⊕ **LA:** Jelenleg a Magyar Képzőművészeti Egyetem végzős hallgatója vagy. Kaptál onnan valamiféle inspirációt?

⊕ **HBB:** A Képzőművészet-elmélet Tanszék és az Intermédia Tanszék közegében ismertem meg a kritikai művészeti gyakorlatok háttérét, értettem meg a kortárs kultúrában bekövetkezett szociális fordulatot. Itt találkoztam a kommunikatív cselekvés modelljével. Varga Tünde kért fel, hogy Jürgen Habermas *A kommunikatív etika* című könyvéből¹² tartsak beszámolót az egyik esztétika órán. Nem várt kép fogadta: az asztalok a falhoz tolvá, amelyen filozófiai szakfogalmak feliratai voltak, a terem közepén pedig egy kör székekből. Prezentáció helyett egy beszélgetést kezdeményeztem: a téma a szöveg kulcsfogalma, az ideális beszédhelyzet volt. Az előadások aznap ebben a diszkusszív térben voltak megtartva. Meghaladva a kritika teoretikus megközelítését, az akadémiai modell tényleges kritikája

10 *Eleven Emlékmű*, Szabadságtér, Budapest, 2014. szeptember 19. https://prezi.com/r_fpcrphpp6/danger-music-17/; ld. még: http://www.artmagazin.hu/artmagazin_hirek/danger_music_17_2520.html (Hozzáférés: 2015. január 6.)

11 Mucsi Mesi & Nagy Gergely: SCREAM! SCREAM! SCREAM! Kortárs képzőművészeti produkciók sajtóvisszhangja a mainstream médiában: egy példa. *Kritika*. 2014. október 29. http://artmagazin.hu/artmagazin_hirek/scream_scream_scream.2571.html?pageid=81 (Hozzáférés: 2015. január 6.)

12 Jürgen Habermas: *A kommunikatív etika. A demokratikus vitákban kiérlelődő konszenzus és társadalmi integráció politikai-filozófiai elmélete*, Budapest, Új Mandátum Könyvkiadó, 2001

valósulhatott meg. Az akció lényege a frontális szembenállás helyzetéből adódó főlény feladásának kikényszerítése a terem átrendezésével: ha az előadó elhagyja a katedrát és belép a körbe, a jelenlevők hallgatóból partnerré lépnek elő. A hatalom egyben kulturális forma, ezt tanultam az egyetemen. A Kotányi Attila¹³ és Mannheim Károly¹⁴ által inspirált kultúra kritikai érdeklődésem fókuszába a szociális funkciók mentén szerveződő valós terek, tárgyi rendszerek és a kommunikáció nyelvi terének metaforikus kapcsolata került. A környezet kialakítási rendszerekben és beszédaktusokban rögzült hatalmi struktúrák felbontása érdekel. Így kapcsolódtam be az *Eleven Emlékmű* folyamatába.

⊕ **LA:** Milyen művek hatottak rád?

⊗ **HBB:** Inkább eseményben gondolkodom. A kortárs művészet egyre aktívabban reagál társadalmi kérdésekre, a kialakult aktuálpolitikai helyzetre, egyre fontosabbá válnak a direkt megmozdulások, a fórumozás, az aktivizmus. A dunai városi *Agents & Provocateurs (Illetékesség és provokáció)*¹⁵ kiállításon értettem meg az aktivista attitűd fontosságát. Én is szerettem ott ülni a Ludwig-lépcsőn. Jó felvetés volt az *Egyszerű többség*¹⁶ a Múcsarnok átadása előtti pillanatokban. A *Közösség mint orvos*¹⁷ is gyakran eszembe szokott jutni.

⊕ **LA:** Baglyas Erika egy korábbi, 2011-es munkáját is említetted, A közösség mint orvos című, négy alkalmat felölelő beszélgetéssorozatát az Óbudai Társaskör Galériában. Mit tartottál ebben a műben a legfontosabbnak?

⊗ **HBB:** Azt, hogy a művészeti közeget a közösség fogalmán át közelíti meg, és hogy újra beemelte a kommunikatív szituációval való kísérletezést.

⊕ **LA:** Milyennek látod a társadalmat, azoknak az állapotát, akikhez a munkád szól?

⊗ **HBB:** A jelenlegi politikai elit azt használja ki, hogy a magyar társadalom nagy része képviselő nélkül maradt, nem képes megszervezni önmagát. Azok a pártok és szervezetek, amelyeknek ez lenne a feladata, mára az illegitimitás határára kerültek. Ráadásul az emberek nagy része még mindig a Démon vs Messiás erőterében képzelel el az ország jövőjét, ezzel önmagán, a saját

cselekvéseinek határára kívülre helyezi a társadalmi tér kialakításának felelősségét. Ez egy önként vállalt alattvalói magatartás, az ebből kialakuló attitűdnek, a tanult tehetetlenségnek a megváltoztatását érzem a legfontosabb feladatnak, ehhez szeretnék mintát felmutatni.

⊕ **LA:** Fontos az is, hogy az Eleven Beszélgetés egyben tiltakozás is.

⊗ **HBB:** Igen, sokan kérdezték, miért nem keresünk magunknak valami fűtött, zárt helyet, hogy ott beszéljünk kedélyesen, zavaró tényezők nélkül. Ezzel éppen a demonstráció lényege veszett volna el. Az, hogy a beszélgetés a szobor előtt, a köztéren zajlik, kiszolgáltatottá tesz minket: azt jelenti, hogy a konfliktuszónában vagyunk. Az *Eleven Beszélgetés* lényegéhez tartozik, hogy elnyújtja, fenntartja a konfliktushelyzetet, és lehetőséget ad a véletlen besodródásokra – nem csak az eleve elkötelezettek szoltja meg.

⊕ **LA:** Mindez egyben demonstrációkritika is, nem?

⊗ **HBB:** Én az eleven beszélgetéseket kultúra kritikai gyakorlatnak, állásfoglalásnak tekintem. Ez több az „üzemeltetés” során meghozott döntésben szempont volt.

Eleven Emlékmű
© Fotók: Csozó Gabriella

13 Ld. pl. a *LETTRE* 2012/nyári (85.) számának Kotányival foglalkozó írásait <http://www.c3.hu/scripta/lettre/lettre85/ootart.htm> (Hozzáférés: 2015. január 6.)

14 Michael TH Greven: Mannheim Károly és a Demokrácia problémája a tömegtársadalom korában http://www.poltudszemle.hu/pdf/1994/1994_2/greven.pdf (Hozzáférés: 2015. január 6.); Mannheim Károly: *A gondolkodás struktúrái*. Atlantisz, Budapest, 1995.

15 *Agents & Provocateurs (Illetékesség és provokáció)*. Kortárs Művészeti Intézet, Dunaújváros, 2009. október 16 – november 20. <http://archivum.ica-d.hu/?p=258> ld. még: <http://www.agentsandprovocateurs.net/index.php?lang=hu>

16 *Egyszerű többség, Művészeti együttműködések bemutatása*, Múcsarnok, Budapest, 2011. március 26 – április 23. http://www.mucsnok.hu/new_site/index.php?lang=hu&t=569

17 http://www.obudaitarsaskor.hu/index.php?option=com_ev_entlist&view=details&id=22462%3Aa-koezoesseg-mint-orvos&lang=hu; ld. még: <http://akozossegmintorvos.blogspot.hu/>

⊕ **LA:** Ez a beszélgetőkör nem válik tömeggé: egy tiltakozó tüntetésen megjelenhetne kétszáz, vagy akár ezer ember is, itt viszont minden alkalommal tizenöt-húsz résztvevő ül a téren.

⊕ **HBB:** A helyszínen lezajló beszélgetések tovább folytatódnak a mindennapi élet kommunikációs tereiben, így jutunk el a „tömeghez”. Mi nem megmutatni, hanem kitalálni akarjuk az erőnket, láthatóvá tenni, felkutatni azokat a lehetőségeket, erőforrásokat, amelyek mentén érdemes új viszonyokat teremteni a társadalom terében.

⊕ **LA:** Azaz olyan erőt, ami belülről építkezik, mert intenzív műhelymunka során születik meg. Arra mutatsz rá, ami a társadalmunkból leginkább hiányzik, ez teszi a demonstrációt művészi akcióvá, és egyben rendkívül helyspecifikussá, amennyiben a közösségünk mentális terét helynek tekintjük. Mondhatjuk, hogy a tér, amit létrehoztatok „magyarspecifikus”?

⊕ **HBB:** Az eleven modell valóban erre a helyzetre és közegre íródott. Igen, lényegileg fejezi ki mindazt, ami a kultúránkban „magyarspecifikus”. Ugyanakkor az occupy mozgalmak hatása is lényeges. A kultúra egészét érintő paradigmaváltás jele is lehet, a demonstrációk természetének megváltozása. A demonstrálók konkrét üzenete mellé megfelelő társadalmi erőt kell felmutatni ahhoz, hogy a párbeszéd elkezdődjön, ebből ért a hatalom. Ez történt a netadó esetében is. Az eleven körben maga a párbeszéd képessége válhat felmutatható erővé, és ennek a párbeszédnek a partnere azonban nem a hatalom. A mi partnereink az emberek, és arról beszélgetünk, hogy mi ez a társadalmi szituáció, amiben benne vagyunk. Az a tény, hogy mi nem tudunk egymással kommunikálni, jelentősen megkönnyíti a jelen politikai elitje számára ennek az arrogáns hatalmi struktúrának a kiépítését. Az egyik beszélgetésben HELLER ÁGNES hívta fel a figyelmet arra, hogy Orbán Viktor – bár más módszerekkel gyakorolja, de – gyakorlatilag minden demokratikus eszközt felhasznált a hatalomhoz jutásához, a népszavazástól kezdve a demokratikus körökig. Az egyik politológus beszélgetőtársunk szerint ez az autoriter fordulat egyenesen a magyar társadalom belső működésének, a „népléleknek” a megértéséből következik. Én abban bízom, hogy Heller Ágnesnek van igaza, és az Orbán-rendszer nem predesztinált, nem szükségszerű a létezése, és a mi viselkedésünkön is múlik, hogy miként lesz „lejátszva” ez a történet. Ha meg tudjuk értetni lakossággal, hogy mi a tét, még megváltoztatható a helyzet. De ehhez el kell tudnunk magyarázni, ez pedig új kommunikációs stratégiák nélkül nem lehet eredményes. Ebben a folyamatban az egyik kiindulópont lehet az *Eleven Beszélgetés*. A beszélgetőkört azért tartom fontosnak, mert itt nem a hatalomtól kérünk, hanem önmagunktól várunk el valamit, attól a szövetségtől, amit a társadalom jelent.

A Szabadság téri szobor a hatalmas tiltakozáshullám nyomán az önbecsapás emlékművévé vált, már csak abból a szempontból is, hogy az ilyen, egy hamis konszenzust erőszakkal bebetonozni kívánó művek a modernizmus óta hosszútávon általában működésképtelenek: idővel rendszerint köznevetség tárgyává lesznek, a hazai hagyomány szerint a szoborparkban végzik. (*Eleven Szoborpark?*) Azonban ezzel az emlékművel valami új dolog történt, sajátos átalakuláson ment keresztül, mivel a szoborkompozíció mágnesként vonzotta maga köré a tiltakozások kontextusait, és ezáltal mindörökké ki is egészült velük: köztéri szoborból a *public art* kategóriába átlépő alkotássá vált. Más emlékművekhez képest máris hatalmas irodalma támadt, akadémiai elemzések születtek róla,¹ talán a pszichoanalitikus

1 *Történelmi emlékezet és történettudomány*. A Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai és Történettudományok Osztálya tudományos konferenciája, 2013. május 13. http://index.hu/belfold/2014/05/13/az_mta_megunta_a_hallgatast/ (Hozzáférés: 2015. január 6.)

Marosi Ernő: Derűre ború. Művészettörténeti megjegyzések. *Élet és irodalom*, LVIII. évfolyam, 21. szám, 2014. május 23. Kötetben: *Történelem és emlékezet. Egy akadémiai ülészak előadásai*. (Összeáll.: Hunyadi György és Török László), Budapest, Kossuth Kiadó, 2014

Az Eleven Mobil Pavilion építése a Labor Galériában
© Fotó: Sugár János